

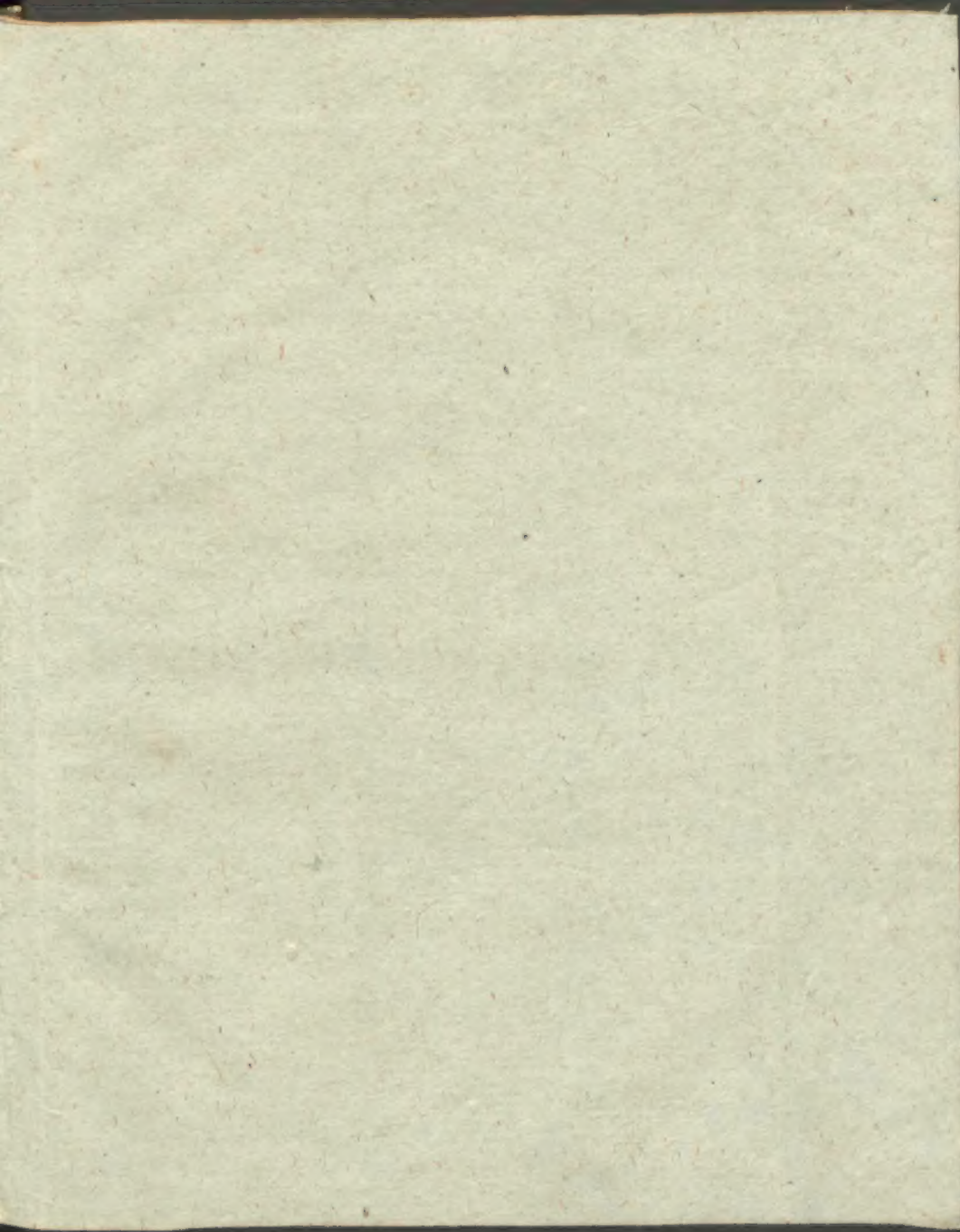
BIBLIOTEKA

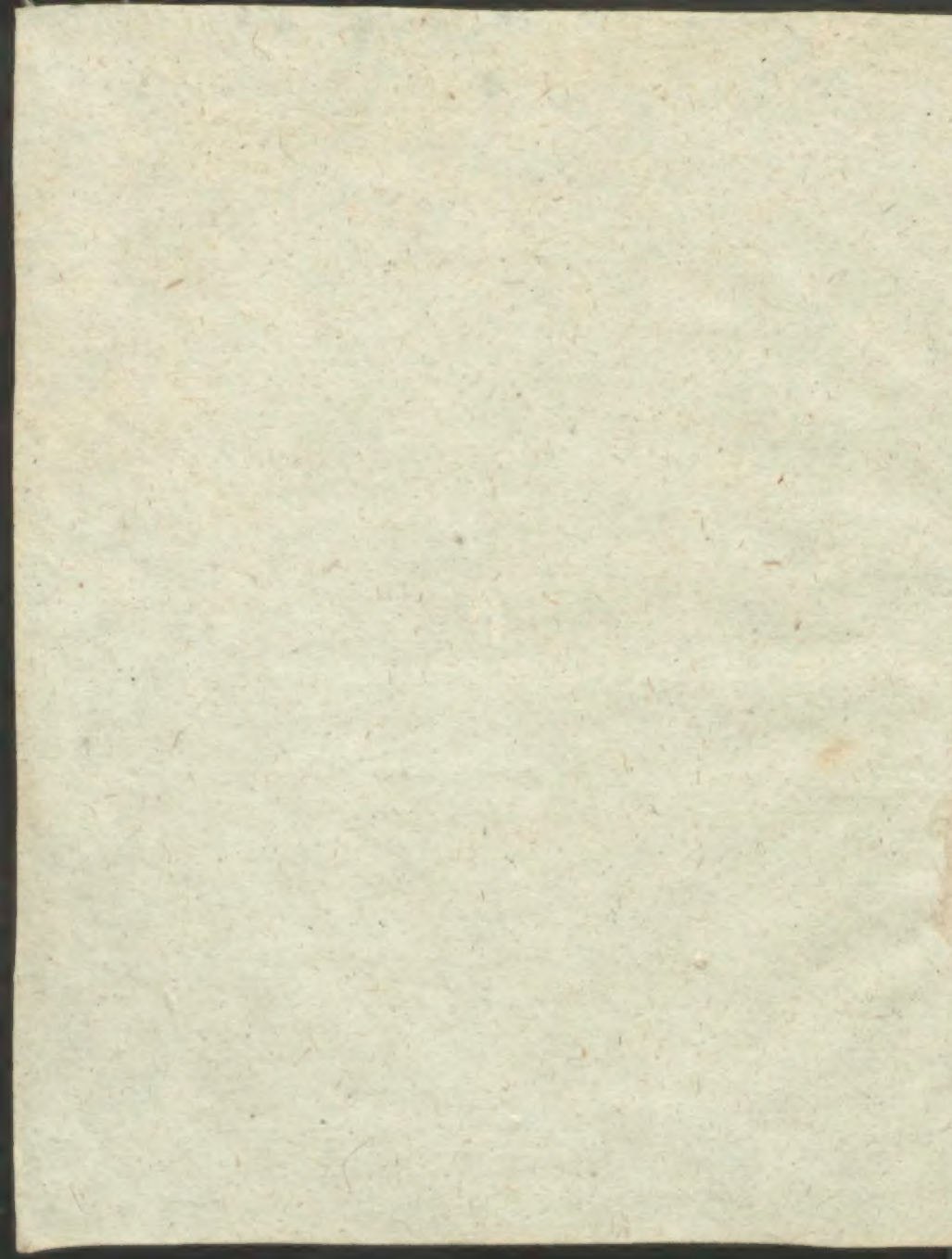
Zakl. Nar. Im. Ossolińskich

XVII 3513

POGŁOS

CHRZESCIANSKIEGO

ZYCIA,

Ná Pogrzebie

JEGO MOŚCI

P. ZACHARYASZA

Z DOMASZOWIC

DOMASZOWSKIEGO,

Piárzá Grodzkiego Łatyczowskie

Bogu oświadczony.

Przez

W. O. SYMONA OKOLSKIEGO, *Pisma S.*

Doktoru, Zakonu Dominiká świętego

WIEZYPOLV,

W KRAKOWIE,

W Drukarni Waleryana Piotrowskiego, Roku
Pánstwego 1645.

11.436

Na Herb Ich MP. Skowieskich.

Strąsny i poystrzenia Niedzwiedź, Zdawna Rycerz mioty
W Domu tym przebywa Herkulesowej sioty.
Znosi Niedzwiedź obozy wstrąsny grom srogości
Prawda gą tym nąpełnia cny Dom obfity.
Krolow Pánów rogradem, Hetmanow iedności,
W Dzielności postępnia gardząc obłudności.

XVII - 3513 - III.

Zacnie Urodzonemu Jego Mości

P. I A N O W I

Z SKOWIESZYNA

SKOWIESKIE M V,

Porucznikowi. I. Wiel: le^o M. P. Woiewody
Bracłá. Hetmána Polnego Koron. &c.

Pánu y Dobrodziejowi błogosławieństwa od
Boga y zdrowia.

Noważny Pisarz między Greckimi
Iámblichus, wynosząc honor ludzki,
wnaźne y mądré zostáwiał słowá. Au-
getur & crescit quicquid in honore
est, deficit & perit quicquid in con-
temptu. Rozmnaża się y szerzy cokolwiek we czci jest,
wpada y ginie cokolwiek w pogárdzie jest. Jáko bo-
niem gwiazdy po niebie Pleades kupą biegáią y kupą
pokázować się zwykły, tak honory ludzkie nie máły
orszak cnoté wysokich vprzedza zánysé, y obecnie ozdab-
bia, skąd téż pochodzi, iż nagroda y płaca spraw do-
brych, jest sam honor ná ziemi, á w niebie, samá korona.
Appianus Alexandrinus wspomina, iż Hetman
Greków Seleukus gdy się vrodził, kotfící morska o.

edabiałá leđźwie iego; y cokolwiek iedno Synow-
miał, ten znak ná čiele mieli, przeto też ná znak for-
tuny (podśiewáney, kotfic są herb sobie y poto mřtwu
obrał; Y nie przeczyło szczęście. Prowadząc bowiem
przećiw Babilonowi woyská, á dla ostrych y przykrych
kámieni pieřo z ludem gory przechodząc, obrařil się w
nogę. Żołnierz otuchę dobrą w tym mu uczynił, po-
yřzał on ná śiemię, y obaczył pierřcień sloty ná kto-
rym wyrysowaná była kotficá, y wřiąwřszy w rękę, po-
znał iż tak rok strácił był ten pierřcień ná wojnę i-
dąc. Kotficá tedy była mu znákiem dobrego szczęścia,
bo nietylko zwycięřcá, ále y Xięięciem Páńřtwá so-
stawał. Kto poyřszy dźis ná godnořć zánřse chwale-
bney y świętey cnoty, przyznáć to musi, iż nietylko na
grode przynoři że honorámi pláći, ále fortune me-
řtwo, Páńřtwá, y Korony zářluguąc oddawa. Mogł
to Seleucus mieć z ślepego szczęścia, ále cnotá odbiera
to z wierney zářlugi. Dla tegoř Krářomowcá Rzym-
ski Cic. o niwyprawiedźiáney godnořći cnoty powie-
dźiał. Virtus est per se ipsa laudabilis & sine qua ni-
hil laudari potest. Cnotá śámá iest chwala korony y
ozdoba wřelkicy řpniny y zabawy wysokiey, tak iż za-
dnarzetć przez niey nie moře mieć zálecenia. Go-
dny wspomnienia cnego umárly w Boskiey nádźiei J.
M. P. ZACHARYASZ Domasowice DOMASZO-
wski,

Wski, Pisarz Grodzki Łatyśowski y przyśtoiny
gá J. M. P. Woiewoły Bracławskiego, Hetmána
Pol. Koron. pokrewny Wm. mego Młinnego Pána,
ktorego nietylko Wm. ále y wszyscy pobożność cnotę
y postępki Chrześciańskie miłuiący ludźie, miele kochá
li. Ten ná łonie rodzićielki cnoty wysokich Wiary Ká
tholickiey będąc wychowany, ták sobie był fortunę
iuz przysposobił, iż podawały go sobie wysokie Páńskie
Domy do vszanowania y vsług, miał szczęście sá wro
bkę postępki dobre sá sálecenie, cnoty sá powinśowa
nie. Oddałá mu chleb do żyćia, tytuł do progresu,
społeczność małżeńską do rátunku, y postępować miał
przez drogę cnoty nie tylko do honorów, ále też y do
niebá. Piernwsego (szczęścia záżywała mu nielitościwa
Párka, y kazála mu doświadczyć co Kurcius nápiśał.
Fortunam illam qua aspirante res tam prospere gessi
sti, vercaris. Odmienney fortuny która sie zmonieła
nań siádownitą śmiercią nie mógł sie vstrzec, iednak
dla pobożnych spraw Anyoł stóž sáprówádził du
bę iego ná nie odmienny żywot, ciało siemi sośtawi
wszy. Przeto w m. memu Mł. Pánu, (ktory w wiel
kich potrzebách y w niebezpiecznych, w Moskwie w Pru
siech z Tátarámi z Turki y z swawoleństwem kozáckie
oświadczył wierność oyczysnie y gotowość dla Wiá
ry świętey Kátholickiey ná káždym pogán'skiem plácu

zmieraniem) iako pokrewnemu y executorowi testa-
mentu pobożnie smárłego J. M. P. Pisarsá Górd-
kiego Látyczowskiego, życie iego y przystoyny postępek
spisaný, nanie iaki wizerunk y polutowanie nád smár-
tym y pokrewnym oddawamy ofiaruie, życząc aby dłu-
go nm. włásce swej s. y błogosławieństwie Bog cho-
wáć raczył. Dań w Krakovie 11, Iulij 1645.

Wm. mćiwego pána y Dobro-
dzień Bogomólcá

H. Symon Olski S. T. M. Prior
Tysmen, Ord. Przd.

DEVS, vitam meam annunciaui tibi.

Psal: 55.

Boże, życie moje opowiadałem tobie.

Dłate sie człowiek nie na-odziel był na-
świat/aż Bog te powinność w przed-
wziętej mądrości swojej wolał zdo-
ku nieodmiennego na człowiek, iż gdy
się rodzić będzie, umierać też musi. Na-
scetur homo, morietur homo. A gdy
się już pokazał na świat przez narodzenie
ciężkie, jako pod trójką powinność pod-
pisał, Boga/rodziców/ i powinnych. A
co prosię powinien Bogu człowiek. Broom
oddania chwały mądrstwu tego s.
Broom modliem y oddania dłażiż wiste dobroduszy w z-
pawiny Bogu mowi Dawid s. opowiadać y ogłaszać życie
swoje Bogu. Deus, vitam meam annunciaui tibi. Boże życie
moje opow. dałem ti tobie. Przez to słowiem opow. edanie dni
życia swojego Bogu. Stawa się sposobnym przysię przed obli-
żność Boga, iż dożwiadaję się tego Dawid s. mowi. Posui-
ti lacrimas meas in conspectu tuo, y plañ moję y miłe zplañem
mojem

Mełani: położyłś puzob obliczności swola Boga. Powinien zaś
retz. cem oddawać wdzięk wcielaka: przez to abowiem otrzy-
mawa cielewiel obfite błogosławieństwo od Boga. Honora Pauc
ve bene sit tibi & sis Longus super terrā Exod. 3. Pokrewnym
zaś powinien zstawa ozdoba i szta Demu y Familii. Aby też
szta Brolewo rodzi iako syn Brolewości / zdoł Brolewości mądrala.
Też i Szlachcicem sierodzi / zdoł i om Szlachcicki / aby y na
sierpiacemu po sobie potomstwo był / wem zwierciadłem y przy-
kładem / y innym krowiaco zstawał posobie pamięć. A te ro-
daka powinność tak obowiązuje Bogu wpijniać / i żadney rzeczy bła-
dzicy chęścić niemogłać oty wpijpowieściach milce madre
Selamena czytamy. Plinius w Paucgintu uednym nowego wida-
cie. Xiećcia / te też słowa mówiel / powiada Lipsius lib. 4.
cap. 10. w swej Polityce. Ago cum Deo, ut te sospitem in colu-
mamq; seruet, si tu ceteros, si Rempub. tenē & ex utilitate
omnium reges. Sin contra, ille quoq; a custodia tui corpo-
ris oculos dimoueat, tequē relinquat votis, quae non libet
tuscipiuntur. Prosiemy Boga / aby cieleskiego y zdrowego
chował / też i ty innych y Rzeczpospolitą dobrze y zley pożytkiem
rodzić badzić. A jeżeli by indziej być miało / prosiemy aby Bog
o cie / swoje od strazy ciała swiego od wroćiel / y pusćiel cie na za-
myśli y chuci ludzkie / ktorzy ciek nie rad widzi y nie rad przy-
muie. Desplegnąć to była mowa / ale z zdrowego umysłu pochoo-
dziła. Własnie też czynia z ludźmi / Bog / rodzice y pokrewni / gdy
z powinności swych Synów wykracają. Tym co sienayduia ro-
powinności przedw Bogu swietemu: odbycy y pokrewni / wsty-
scy iudne stąmie mówia y żyją. Vire. cresce. benedicaris. Ży-
nów iako pećcieh sobie y ludzi / żyć a miedzi Bog sećci wspan-
nów y w zamysłach swoich / roćny w sławę w potomstwo w ma-
lucceć / nich z błogosławieństwa Boga y na brok niewypa-
da

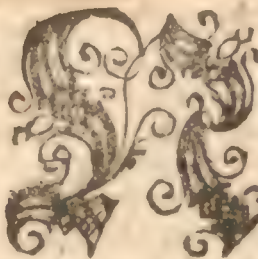
nieß. A teści sie w powinności swej znaydować nie beba moria/
przeklinając. Vnde, sed nunquam saluo. Żył ale cie oko nasze
niechay nie wstyd, wcho, o robie nie styży/ ziemią cie niechay nie
dzierży. Żył ale cie niech nigdy nie witamy/ nie pozdrawiamy.
Quod enim in religionem diuinam committitur, in omnium
fertur iniuriam ut dicit Iustin: 4. Codice. Wielce sobie nie
liczy wazyl wstawa y powinność Augustus Cezarz/ iako Dionpo
wiadza. A mowil Positas semel leges constanter seruate, nec
vllam earum immutate. Nam quæ in suo statu eadem q; ma-
nent, etsi deteriora sunt, tamen utiliora sunt reip. his, quæ per
innovationem inducuntur. Daleko wiecey Bog chce aby sie
w powinności swej czlowiek przećiw Bogu/ rodzicom swoim/
y pekreronym zawsze nie odmienym naydował. Zacie w odzo-
ny J. M. Pan Zacharyasz z Domasownice Domasowsk/, pis-
sarz Gredy. Łacygowsk/ trozego tu nam czale przed oczyma sta-
tunek dusze jego przez modlitwe nasze polożono/ tak dni życia swe-
go prowadził/ iż między wiela dobrych y zacnych ludzi/ długo-
wieczna pamięćka po sobie zostawił. Żył oglašając Bogu prze-
zaczynu Cnotami życie swoje/ Rodzicom oddawałac wpełko wcz-
ciwość/ z dobroć Domu swego/ y Familii: Przeto na wstanie żalu
pozostaley Jey Włości Malżonki tego/ y nazywy przykład Jch
M. Pánov Rodzonych/ na wścieho powinuem na ten obcho-
dzie żalebnym/ iako życie swoje oświadczył y ogłaszał Bogu
swojemu/ opowiem.

B

Deus

DEVS, vitam meam annunciaui tibi.

Psalmo 55.

Jemálo zadal q iactis Dawid é. wśytekim
Doktorom Kościola á. gdy náuczył, iż ciele
życie swoje ma opowiadać Bogu. Bog wśe
chmocny, nie tylko rzetelniey wśytekie rzeczy
widzi, aniżeli człowiek wświercieble siebie
sámego, ale też, myśli y wśytekie skrytości
serca ludzkiego przynika. Nihil Deo clau-
sum, interest animis, & medijs cogitationibus interuenit. **N**á
coś tedy potrzebna rzecz jest człowiekowi, aby óm życia swego opo-
wiedział Bogu? Do tego człowiek ten co się intro albo za mie-
siac, albo za sto lat y tysiąc wrodzi, już jest obecnym Bogu. Vo-
cat ea quæ non sunt quasi ea quæ sunt. **E** gdy się Człowiek
za tysiąc lat wrodzi, nie nie przybędzie do wiadomości Bożkiej z
tego, tylko Słuszym y Aniołom to przybywa, iż rzetelniey to wi-
dzą to sobie y w Bogu. **E** go zaś rzetelnie w dzieć przed tym nie
możli. **N**á coś tedy takie opowiadanie życia swego Bogu ba-
dziej ludzkom potrzebne? **R**zekliemi słowem rozwiąże Dawid S.
to q iactis. **N**ie jest potrzebne Bogu to opowiadanie życia ná-
szego, ale nam wielce jest potrzebne. **W**prósił to potrzeba Da-
wida, gdy dołożył: Posuisti lachrymas meas in conspectu tuo.
Jakoby mówił: Ania, ani spławim, ani pląskam, ani nie mogę
przystać przed oblicze twoje, jeżeli ogłosić nie będę mi nieśwa-
stwu ciemu óm życia mojego. **T**u niżej Psalmista, ná co miey-
scep. **B**ac, powiada: iż powiolen człowiek ogłosić óm życia
swóiego Bogu, zaráz nápo żać óm życia, potym náświ-
dować, ná koniec przyjdzie óm życia swóiego. **R**zekając
przydaje, **E** maby nápo żać óm życia swóiego powiolen był **z**ło-
wiec

wiel oglašdł dni swoje Bogu, tedy należli pierwśd. Jż za
 takim opowiedaniem życia sw. go 2' egu na początku w piśmie
 Cytowia Bog w księgi wiernych i wiernych, w księgi żywota
 wiecznego. Odkorach moim pismo s. Deleantur de Libro vis
 uentium & cum iustis non scribantur. Żydowski tekst nado-
 bnie to tłumaczy. Gdzie Hieronym s. cytaz ogłaszałem życie
 moje, tam Żydowi cytaz poligyleś dni życia mojego. Dina-
 merast A Paraphrasis Campensis dokłada. Diligenter nume-
 rast. Spilność poligyleś, imd in libro rationum tuarū scri-
 pti. y owszem w księgach rachunkow twoich napisał. Wła-
 śniaś aby mówil Jam Boże moim opowiadał y ogłaszał tobie
 dni moje, ty w pismales je w księgi wiernych twoich, w księ-
 gi żywota wiecznego. Belarminus Cardinalis pisze na ten
 Psalm dokłada, iż to słowo Żydowski Saphar znaczy y opowie-
 danie y poligienie. Lilius lib. 5. dał to senece, lubo pogański
 głowiek. Omnia prospera eueniunt colentibus Deos, adu-
 rta spernentibus. Kto sie ną: obziw sę y rozum wstaw sę opowiada
 Bogu chwale oddawa mailestotowi jego, dzieł niac iż z ciemne-
 go życia macierzynskiego zdrowo na świat wyszedł. Bog też da-
 ie mu błogosławieństwo swoje, przyjmie za słuze, w piśmie w księ-
 gi wiernych, y w księgi żywota Błogosławionych. Eue-
 niunt prospera colentibus Deos. Druga racya opowiedania
 żraz na początku życia ludzkiego Bogu podawa Jakub pater-
 archa s. Jż na ten czas bierze w świątyni w opiekę swoje Bog gło-
 wiek, gdy sie opowiada Bogu iż u siebie. Mowi Gen-
 ten Patriarcha s. Si fuerit Dominus mecum in vi hac
 per quam ego ambulo & dederit mihi panem ad vescendum
 erit mihi Dominus in Deum. Co to prośba za słow pater-
 archy świętego? Czyli co Boguś nie będzie Panem, jeżeli mu
 nie doda chleba na drodzę, czyli pan nie będzie Bogiem, je go
 karmić przestanie? Co to za sens, co za wyrozumienie pater-

cho amiety? Wiedzial Jakub s. babie / Auchdele Chrześci-
 anoy moi. Ji Pan / byl Bogiem / y Bog. byl Panem bo wia-
 tial ejalu lednego drabino od nieba do ziemi / a Aniołowie
 wspierawali po niego do Nieba y na ziemi z niepowali / na wierzo-
 ch widzial Pana wspierającego / Ależ przez to że w drodze bez-
 dzie Bog z nim / y szec go będzie od niebezpieczeństwa y głodu /
 szegulna nad nim miał mieć opatrność / wiało z niego tak / o-
 kazał go pod ręką swą chować. To w tych słowach wera-
 żał Patriarcha. Cic. Lib. 1 de Divin pomowa. Deorum
 providentia Mundus administratur, idemq; consulunt rebus
 humanis non solum universis sed etiam singulis. Ażli to
 o bogach płonnych rozumiał Cicero, daleko więcej opatrność
 wym Bogu rozumieć to mamy / i szegulna ma opatrność nad
 ciałem ktorey się do Boga odzywa / y temu dni życia swego ode-
 dnia natarczywa swego poświęca. Eduardus Krol Angielski
 VI. wziął był za Symbolum y znak błogosławieństwa swe-
 go od Boga / ręką zobłokow / ktorey lśnących do siebie z kula wo-
 lenne wiał. A dół napis. Nil sine Deo. Tłic bez Boga.
 Tymczasem deducta Omnia cum Deo. Wszystko z Bogiem /
 A kto z początku życia będzie z Bogiem / zaráz też Bog będzie
 z nim. Dicit Domino. Susceptor meus es tu & refugium me-
 um. A Bog mu odpowiedź będzie / Eriam & gloria-
 bo. Trzecia ręką jest dla ktorey się porwien ciał opowiadać
 zaráz p natarczywa swym Bogu / i zacy w kłoda Bog chwałę
 kto y patno Bóstie na dusze jego. Bo korona krócieś odzecie się
 ciał piana przelatego / a przyścinie y wyzna przez dyce krzesne
 Boga / gdy o nywa ciał kapłan / Bog naterchmiał omywa dus-
 że y kłócie na nie patno w cęne / do y do nieba była przycia-
 między w wielbion y ty / y nościła na sobie znak wiecznych Chwały
 słow / y dła kłócie od meo cęnych / eż s i y woda kłó y po i n e-
 eż w niebie / a y w piele. Tuncus in Germā zost i w / Polce o m

do dytania. Sanctius ac reuerentius est de actis deorum credere quam scire. Wiem/ iż wiele orey pospolitey de charaktere in debilit in anima per baptismum, nie tyko przećw ośiś eniey prawdy Bożciolá. odiepiśiicy y Heretycy mówią/ ale y przećw Łaceterowynáuce. Nec credere nec scire volunt de Deo quid de caractere Baptismi. Sed cum filio damnandòs qui dicere non cessat lib: 4.

Prima scelerum causa mortalibus aegris,

Naturam nescire Deum.

á básko wiecey/ nie wóidzieć o niemymowney dobroći Bożkiey y łáscie/ ktera dáć ráciyl słowiekenci. Ożym trom Concilium florentckiego y Trydenckiego Swiaty Dionisius de Celesti Hier. Cap. 2. mówi/ Est signum & lux nos Christo configurans character, in debilitet scilicet manens in anima. Ożym pieroko Thomasz. 3. p. 4. 63. art 4. & 5. Villegilius Elector zá Ottoná trzeciego Césarzá Ktory gd y przedko przednim zostal Senatorey/ badac z Rodzicá Kolodzieyskiego rzemieślá zrodzony/ w pokoju swoim wymalować Kazaný kolá Kolodzieyskie/ podpisał pod nimiz. Vide quis sis, memento quis facis. Wważay ktoá jest/ pámietay cymes byl Toż y tobie słowie że Chrześć. áńst/ przynależy. Wważay cymes byl badac w żywocie Máci rzyńskiem/ pámietay iakimes byl národziwşy sie Synem/ á o-
bac też iakim teraz jesteś przez Chrześć y łáscie Chrystusowa. A poniewoz te są trzy ráce dla ktorych powinien słowak zostawia opowiadać życie swoje Bogu gdy sie národzi/ bez wśchłá-
kiey trudności przynadć to już muáimie/ iż przed oblicznością Bożką nie przyjdzie ál wiek/ ál sie ogioń zżycieni sáwym Bogu/ á temu samemu słóżyć będzie. Deus vitam meam annuntiabit tibi & posuit lachrimas meas in conspectu tuo. Perótore powinien słowak opon iádać życie swoje Bogu od wśchłá rozumu swego aż ku śmierci. Bo iáko przez R. gólcie Rodzice wyznawał B. gá/ á

oni oddawali go przez Chrysta i. Bogu, tak poierzba aby to wy-
znał sam przez sie co przez nich obciagat. W tym bowiem o-
swiadcza sie słowem bydsi sluga Chrystusowemu, bydsi nieprzy-
jacielem szatanistim / bydsi z liaby Synow Bozich, bydsi żołnie-
rzem przejdziw ciadu pieklu y ciwidu, bydsi dobrym w polezce, w na-
bstej, w Bozkiej milosci, y w rozskietey cnotie. Chistianorum
enim est religio omnis, sine scelere & sine macula vivere Jas-
ko Lactantius lib: 5. Cap. 9. wyznawal. Seneca lib. 30. Preu-
dynti questio. Quod est officium viri boni? y odpowieda Pre-
bere se fato, Oddac sie szesciu, oddac sie Bogu. Niech dynt
z ciekliem takto sie woley tego podobat. Dla tegoz tenze Seneca
in Epist. doklada Optimum est pati quod emendare non pos-
sis, & Deum quo auctore cuncta eueniunt, sine murmure co-
mitari. Malus ille miles qui Imperatorem suū g: mens sequi-
tur. Dobra to rada test Seneki Philosophi w ludzi wstetego y
poierzona aby ley maż dobry przestrzegal, ale przedniey sia leśt na
Dawida s. nad nie, ktory nauca cłowiek, aby dni życia swego
Bogu od rozumu aż do końca opowiedal. Deus vitam anuncia-
uit tibi. Ale rzecześ, a takż opowiedac te bedo w Hebraystkiej li-
terze miasło tego słowa vram życie, żytam y Fugam vciegke.
Fugas meas dinumerasti, Vciegki mole policzyles Boze. Co to
prośo test, żylico życie ludzkie leśt vciekanie? Tak zaprawdę
pielgzymami y tulaczami nas tu mieć chciał Bog na świecie
ab ysm y w niebie mieszkać flakali. Życie nasze tu, test spieśnienie
do śmierci. Zierala z ktorey ol. piony cłowiek, kwapo do siemiei
a duch, do nieba, przeto zaledwie duch nasz wynidzie z ciała, za-
raz zgniecieros y puie sie, a dusza do Sennora sie wida, a y wole-
la od niego abo nagrode, abo karę. Job s cap. 9. Dies mei
transierunt velociores cursore, tak prędko dni moi przebieżali y
tak napredży pętlarz, y on si. m tak pętko, tak bieży łody goy
labla a na niesz prawadzo obawiac sie stoby, abo zgnilości, ran-
quam

quam naues poma portantes: y owsem tāt przedko / idto przedko
bieżysānd wodā. A teżeli tak przedko bieża dni nasze / iakoż
nie ma brzoż puka nāsā wcieżłā? Wcieżłā mamy od świātā /
ciālā y duchow nieczystych / a tak przedko y zāmś / abysmy świe-
le mogli mowić z Dawidem s. Fugas meas annuncio. Czād-
mus tobie Boże moy wcieżłi moie / dāiec znāć / iż nic nie prāgnie-
dno ciębie śānego Boga mego. Tātym sposōbem Paweł s. pos-
łepował / gdy wcieżł od ciālā y świādā / od Tyrānow duśe y
ciālā. Quis nos separabit a charitate Christi, an angustia an gla-
dius an fames, żadnarzeż. Niech sie skupio wszyscy nāmie.
Fiat contra bonum malum, contra vitam mors, contra viram
iustum, peccator. Ja iednā iestem przy tobie Bogu moiem.

Tātowetedy wcieżłi od świādā / ciālā y śācānā przetletego /
opowiadāc ma cżłowiek Bogu / a Bog teżyc / y do Bēiog rā-
chunkow swoich wpisāc bōdże. Zsłōcy a scholāstykā / iakoż ol-
cot godny w nauce Cżłowiek / pisāc nā Bēiegi mādrosći Roz: 18.
powiāda / miał iedne Chām / syn Wzego rośtropność. Gdy
po potopie widział / iż woda zniōła māietność / bogāctwā / y ro-
zumy ludzkie; aby nāuti iako drugtaz nie poginęły przez ogień /
ābo woda / zrobił śłopotw siedm miedziānych / a siedm gliniānych /
y nā nich wrefesował siedm nāt wyswolonych / Grāmmātyk /
Retoryk / Muzyk / i. od wody powiāda nie zepsuio sie mie-
dziane śłupy / a od ognia gliniāne; y tāt przez potop nāuti nie
zgino / ani przez ogień. Niemodra zaprawdā rādā. Ażāż nie
lepiej było nānieżć iakoż ābiegāć gniewowi Bōstiemu? ābo iā-
to nie obrazāć Boga / āby oguśem śiā cżystym y cāstym potopem
drugtaz nie tka: ał? Zapomniāł ten Chām był nāuti Dawido-
wcy w głāpszwieci wnim Fugas anuunciare Deo. Opowā-
dāć wcieżłi Boga / od ciālā / świādā y grzechā. Augustyn s. w
tym zdrowo pōdā rādę. Opus est tibi o homo, ut quotidiano
sibi a dū p. cōmū de a consumationem, opus est, ut tota vita tua

Niż si in conuersatione, vt liber mereatur esse in fine, opus
est tibi incessanter diem transitus tui & tempus iudicij
cogitare.

Ua koniec parwien cielowieł v mierdloc/ opowiadāł Boga
dni życia swego. Dziel śmiertel/ iest to termin życia/ iest proba
wiary/ nadszicie y miłosć Boga/ iest ściepiā do nieba dobrym/
iest wracāni do puka ziemi/ przeto na takim terminie ma sie os
dziadac wiary Ch. zeddan z życia n swoim Bogu. Bywā
to niegd y consilium in arena y w otocznych niezle/ ale w Chryście
an consilium ex arena, gde mi śmierć nadchodzi na głowieł/
wielce potrzebie. Val. max. lib. 5. Cap. 1. powiada de
M. Antonio, ā gdy ni przyjaciel swego M Brutum kazal po
grześć/ płaść swoy polowy na dno tego ozdobny/ aby z nim był
pochowany/ mowieli: Contemplam q; eius victoriam Philips
picam libenter Dñj valerunt. Ua potrzebie y pokorne tego zwoy
cieśno miłe y chętni bygereli pātrzałi. Gdy cielowieł v mie
rac badzic/ spektatoro xte tego Lada Aniel/ Stroj duze tego y nies
przyjaciel/ beda na woynę tego pātrzać. Ktera z sumieniem be
dzie czynil/ ziedny stron Bog y niebo/ ā z drugiej strony pikan y
piekło. Bog dobroci/ exstawa swie przypominac badzic/ Aniel
nadszicie ś. opowie: ā satany piekło/ grzechy y respicj przed o
czy y zmysly przelozy. Jesu sie glona ul vda do plaga y zaluzā
grzechy/ miłe pogladac badzic Bog natego zwoyśtwo/ y da tak
placā drogibetret v Jerem. s. 35. napisany. Et tui imatua tibi in
faulcie quia in me fiduciam habuisti. Ua list vda dorospāczy
y tak nie przepiāceny čas do B. Stiego miłosć/ ā w dal pātrza
obroci. Wyda dekret ten. Ve genti peccanti. Semi
ni nequam, populo graui iniquitate. Ua bępie biada nā
wieki wiekow przelaten u grzesnikom na dnu nies. ciemni.
Zebreyśa literdy tłumacze ley v m. zlac p. l. g. t. n. l. z. y m. o. i. l. o.
wieł zā grzechy/ ā mianowicie p. y. c. i. n. i. c. i. n. o. w. i. Po uiliac
cl. ymas

Chrymas in vitrum tuum, nonne in rationibus tuis sunt? Po-
łożyłes Boże płacz mój w naczyńie twoie, y załiż niepołożyłs ich
woligbie twoiey: A Paraphrasis Campensis tłumácząc to miey
sce, mowi: Infundes in vitrum tuum lachrymas meas, vt vis
deas quam multe sunt, imò in libro rationum tuarum scribes
cas. Bierzysz Boże łzy moje w naczyńie drogieg krzystalu two-
lego, y babieś rad widział że ich nie mało będzie / y w Bóg
rachunkow twoich zemna położyłs je y nąpisał. A niedziw że
się tak kocha Bóg w płaczu y łzach pokutuiącego człowieka, gd yż
przez to oświadcza człowiek Boga iż w nim nadzieie nie traci, ale
mocno dufa. Ożym do Żydow pisać Paweł ś. mowi: Nos su-
mus Christi domus, si fiduciam & gloriam spei ad finem fir-
mam retineamus.

Przystępując do drugley Głosci Bazánia mego / Zacznie V.
rodzony Jego Młóśc Pan Zacharyasz z Domańownice Doma-
bowicki, Pisarz Grodzki Łatyczowicki opowiadał on i życia swo-
lego, ná początku życia, po wszystkie dni, y w dzieł, śmierci swoiey
żągym otrzymał to od Boga swiego, iż położył płacz jego przed
oblicznością swoją, ná oddanie, wielkista chwala. Oporwie-
dzał on i życia Boga, przez Zacznie przodki swoje Pánów Ostrze-
wów, ktorzy przysię do Bożony było z Czech, w Roku 1082.
z Brolowa Judyta, gdy inż wstawiona była seroko Wiadła. Bó-
tolicka w Polskę. Z ktorzy Pánów Ostrzewów Pan Ties-
cznia od Tiesczuik Młáetności nazywany, w Roku 1114. będąc
Żolnierzem, z niebá był przez sen obwieśżony, iż nieprzyaciół wo-
noy pod oboz podpadł, przeto wielkim głosem począł wołać,
nieprzyaciół, nieprzyaciół. Którym głosem pobudzona stráž
Woysko obudził, y nieprzyaciół Czystiege pod Obózem zabił.
Tam dołżewal Tiesczuik Żolnierz meśwá swiego, prze-
to Z oleśław Krzyweńsij zátal a przesiłoge y meśwá o...

Herb tego Ostrzew włożył Krzyż złoty, aby był potomnym dla
som enia. Kiem wiadry, y świadkiem zwycięstwa tego, a na Hele
mie Ostrzew Olemi Strzydlami przyozdobił. Zaprawda przy
storie w przodkach swelch opowiadał Jego Mość Pan Doma
fowiski Bogu życie swoje. Opowiadał y przez Rodzice swoje
be od Chrześcijańskich Rodziców, w Wierze s. Bächtolicey z
Stanisława Komorniká Lukowskiego, y Doroty Miaszkowskiej
spłodzony, zaraz po narodzeniu do Chrztu s. był odestany, y tam
odrżekł sie ściana przelctego y spławo tego, a przysłał do Chrystu
sá otrzyżowanego, y tak stał sie godny łaski Bożkiej, y sposo
bny do nieba ná tych miast przez łaskę Chrystusową zostawał.
Te bowiem Krzest moc światła dawa, iż głowień z mocy Bł
tańskiey wyrwa, iako to y w Bromerze wyżyćć pod Rokiem
1275. możemy, gdy w Brakowie zaraz wrodziły sie dzieci,
dobrze niewilo, y żeby miado, a przy krście, y mowe, y żeby str
żilo. Dawa y to Krzest, aby do Nieba po Krzcie s. gdyby w
miado bez wacplirości wešlo. Sinite ad me paruulos venire
talium est enim regnum celorum Opowiadał y przez siebie
sámego, gdy do rozumu przyszedł przez modlitwa, Spowied s.
Śakrament Bierzmowania ná Rycerzá Chrześcijańskiego. Se
uerus Alexand. Cesarz, iako Lampridius napisał, mawiał do
dońierzák Disiplina maiorum temp. tenet, quæ si dilabatur,
et nomen Romanum & Imperium amittimus. Táká star
sch nápych, zátrzymawa Kiegpospolita Rzymśka, ktora gdy
wstanie, y jako Rzymian, y Korona Cárśka wróćimy. Dale
to więcej o cwiżeniu pobożnym Rodziców trzymać to ma wy
iż resłuch cwiżenie zachowamy, kwińać przed Bogiem nie prze
stánemy, a i slucy odstapemy, y my, y imie naše pogina.

Opowiadał dni życia swego y w dalszym życiu swoim. Bo
wstawy w Tákách wywołanych postpć, chciał wstapos
wać

...maszowski, Stárosto w / Podkomar-
zych, y innych Urzędnikow Łukowskich. A mianowicie Er-
asma Domaszowskiego, Bonusiego Koronnego, y Stárosta Lu-
berskiego, y innych Ich Mściow panow Cieniow, w których
Bulawy, y Stolt Senatorskie prawie obpożywały, y dotad
mieszkania wzięmy. Przeto gdy wziął w prawie Koronnym
wiadomość, y temu dawał rade, otrzymał to encomium. Vir
optimus & rectus. Mażnader cnotliwy y coby. A gdy Pi-
sárzem, za promocyę Jánie Wielmożnego pana Woiewody
Bracławskiego, Hermana polnego Koronne zstał, iustum &
equum przestrzegał. Wielka rzecz jest bydz sprawiedliwym
Sędzią y Pisárzem, nie beda o nim mówić, co w Izak. 45. c. 59.
nápisano. Non est qui invocet iusticiam, neq; est qui iudicet
verè, sed confidunt in nihilo & loquuntur vanitates. Wielka
rzecz, gdy Sędzia ma chleb opatrzon, takowy bowiem nie
może skodzić Rzeczy publicy. Est de forma malum & ce-
leri proclivis agellus. Przeto Licurgus wielki prawodawca,
pytany iakiego by do Senatu eherać, iakiego bogiego, albo matierne-
go? Odpowiedział. Pruper & sine lribus longè m gis in re-
putandus quam dives. Podobno poglądał ná to, iż o takiego
Sędzię, przedawną sprawiedliwość. Wielka y to rzecz v Se-
dziejego, gdy ma milość v państwo wielkiego: takowy bowiem
rad pogląda ná honor swoy y wziętość, y pragnie aby imie swo-
le nie ná piśne wstać mogł. Wielka rzecz y to v Sędziejego,
kiedy sie z summieniem często rącznie, y przed Bogiem także, tak-
owy bowiem Sędzia pamięta aby iakad Bóstwu nie przyszedł.
Wielka y to v Sędziejego, kiedy jest w stanie swym iak poślano-
wiony. Bo nie żonaty często y tam y sam chciałby sie stanować,
a zacym aspektem y respektem wpadac w niesprawiedliwość mu-
si. Przestrzegając sprawiedliwości s. z własney siły chleba

swolego był y pracow...
pánów poroekich / y v Jch Mćion pánów Kazanow, /
ktorego dla Cnozy tego záwóse chćieli promowować. Często bo
wolem z Bogiem sieráchował / często z Baplanámi młe kon
wersował. A żeby nie było przeszkoda młodości tego wolne
młodszeństwo / wziął przyiaciela Zaczego ćwiczenia / w Domu
Jch Mćion pánów Błażowskiich spłodzona z Mćieki Kalinos
wstiey. Chćiał zaprawde w Bogu umarły Pan Pisarz Łęcy
czowski / aby niecyłto sprawiedliwym był Pisarem / ale oraz aby
po wśytkie dni życia swego ogłaszał sie przez spáwry swoje Bogu
swie emu. Do Augusta Cesarzá bylo to vpomnienie / iáko apud
Dionem Cassium lib: 3. czytamy: Diuinum illud numen, o
mnimodo, omni tempore. ipse cole iuxta leges patrias: & ca
lij vt colant, effice. Tak był / tak czył / tak myslil we dni ży
cia swego / iáko to tego częste pietates y clemezyny oświadcza
io / J. Mosć p Domasjowski. Et lachryme eius politæ sunt
in conspectu Dei.

Ogłaszał y przy stóńczeniu życia swego dni Bogu swie
mu. Nauzał Dawida. Spera i Domino & fac bonitatem.
Niechćiał sie on w chorobie swoiey dać Medykom abo leká
rom / ale widzac sie náczuśonego w zdrowiu do Boga sie vda
wał / do Baplanow / do pobosnych vczynkow. Jakoby mowil
co Plal: 10. napisano. In Domino confido, quomodo dicitis
animæ meæ transmigra in montem sicut passer? Nieiáko wro
bel był / y nieiáko duch we mnie jest / wbijsie sie ia w zora przez v
fuoć moie w Bogu / nieiáko wrobel ná płowitce / ale iáko Or
yzel / y nad Orłá pradkolotnego / wbijsie siená obłázi y nebiázi
aby m Bogá moiego ogłaszał. Rozkazywał był Senat R. mćieki
Bronowistá: fennu / do zplodzonego wójtá moieo D. zaga.
Aż on rzecze do Senatu. Difficile est ó Quí nescit contentari

ntrem verba facere. Ciesza bál. to wiecey mowid
słowietkowi, gdy umieradł będzie ciłowiel. Bo nie
tylko nie ma wsi aby wstępiła, ale nie ma ani odu, aby wibudła;
nie marozym, aby nie szicowała; nie maracu, aby okup wsiela;
ale ostratejsz, reolom, y motyka nie pohamowana tadza karmi,
y grozi. Pismo tylko do samego Boga o ratunek przychodzi.
Dla tegoż do Sakramentow, do s. Spowiedzi wdał sie p. Domas
fowski, co raz do Kapłana wołając, Absolue Pater. Rozgrześ
Ocie. A gdy już ścisnęłaś powały, z tymi słowy umierał: Ie-
su Nazarene Rex Iudeorum, miserere mei. Wyseła y prze-
bijająca niebo Modlitwa. Żyłwała tej modlitwy panna Za-
konna, Dominika s. Ołanna Kacanańska, y bywała od wiel-
kiej trudności y przenagabania ścannego wołała. Iure ille a
Dys proximus habetur, per quem Deorum maiestas vindica-
tur, mowid Iustinus libe. Napisał tedy o filozofow godno-
ści. Nemo Philosophiae expert est idoneus Regno. Nie
wsem co są wyrozumienie tych słow. Jeżeli mowi o królestwie
docześnym, iśnarzeć jest ślepiy rzad gdy rzadzi mady, ani
śeligłupi. Vx regno vbi puer Rex, mowi pismo s. Dąleko
wiecey biśda, goście krol bezrozuma. Jeżeli zaś mowi o Kro-
lestwie Duchownym o Niebie, zaprawdę bez Chrześciańskiej śi-
lozofiey, żaden nie będzie krolował w niebie. Potrzeba mu wie-
dzieć y myśleć że ziemia jest, y w ziemi sie obrócić: potrzeba my-
śleć że tego dąś grzebia, a iutro pabobno ciabie: potrzeba my-
śleć że sie śiawisz przed Sądzięgo twego, y iako sędzony będziesz. Za-
cnie Wrodzony, a Zacznie umierający Pan Pylarz Łatyczowski
nie tylko filozofiey, ale wielkiej Theologie dosiagnął, gdy z ty-
mi słowy, y z tym naboż. nstwem umierał. Jesu Nazarene
Abolu Żydowski, zanikay sie nądemna. Duch tego dosiagnął Dus-
chą Lotia świętego na Bzyżu, do Boga wołającego. Me-
mento

imento mei dum veneris in Regnum tuum, & ten vmlerdt
mowit, Jezu ktoryś sie dla mnie w Nazáret Kláczóń raczył,
ktoryś sie ostał dla mnie Człowiekiem, y Brolem moim został,
zmiłuy sie nádemna, & przyimi mie do Brolestwa tworego. pda
nie y Zbáwiciela náš, ktory w słuchywaś do niebie wolał
eych, bądź miłóść w duszy jego y day mu wie-
czny odpoczynek,

A M E N.

E C H O

Sławney Pamięci Jego M. Pána

P. ZACHARYASZA DOMASZOWSKIEGO,

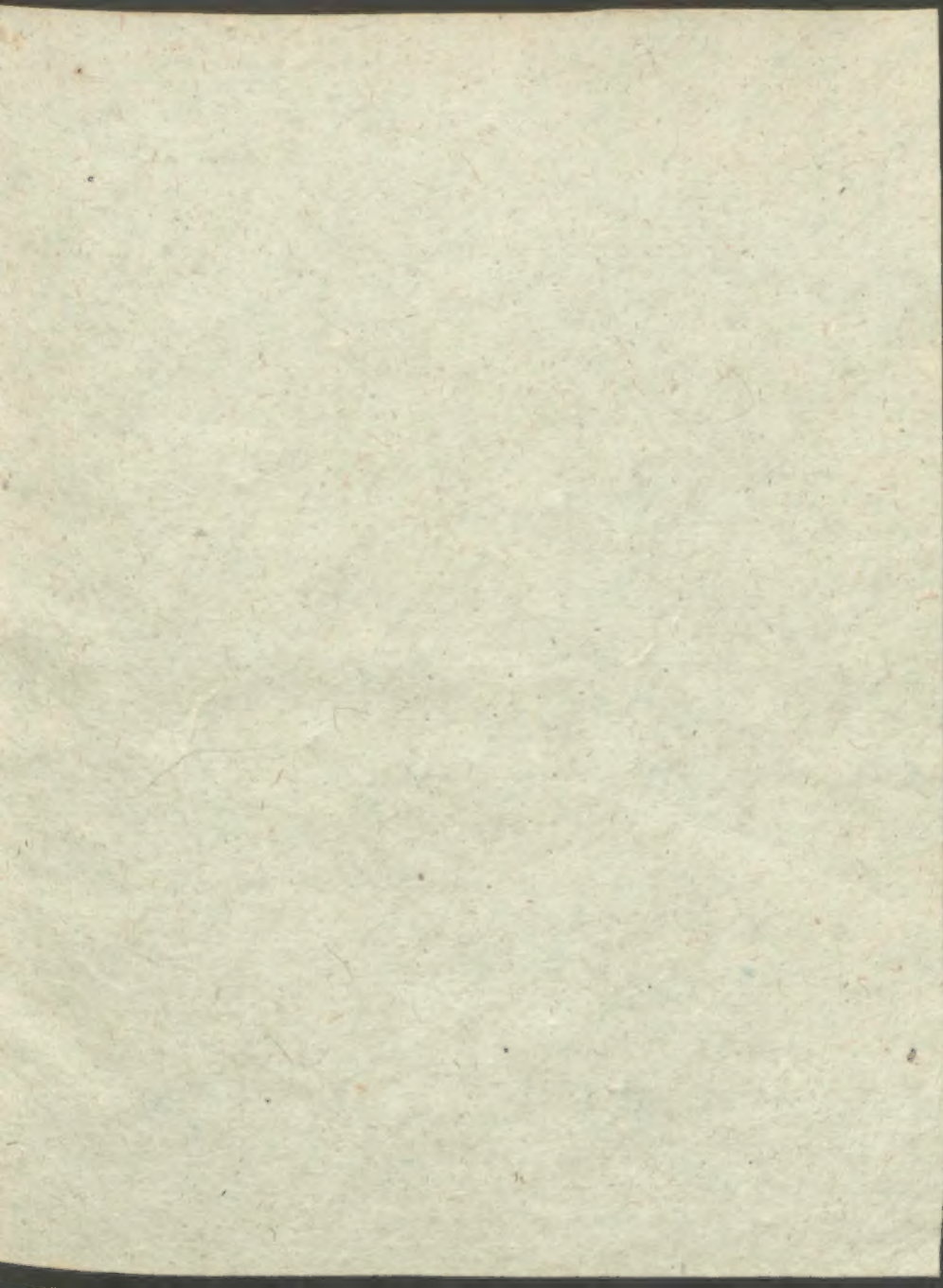
Pisarzá Grodzkiego Látyczowskiego.

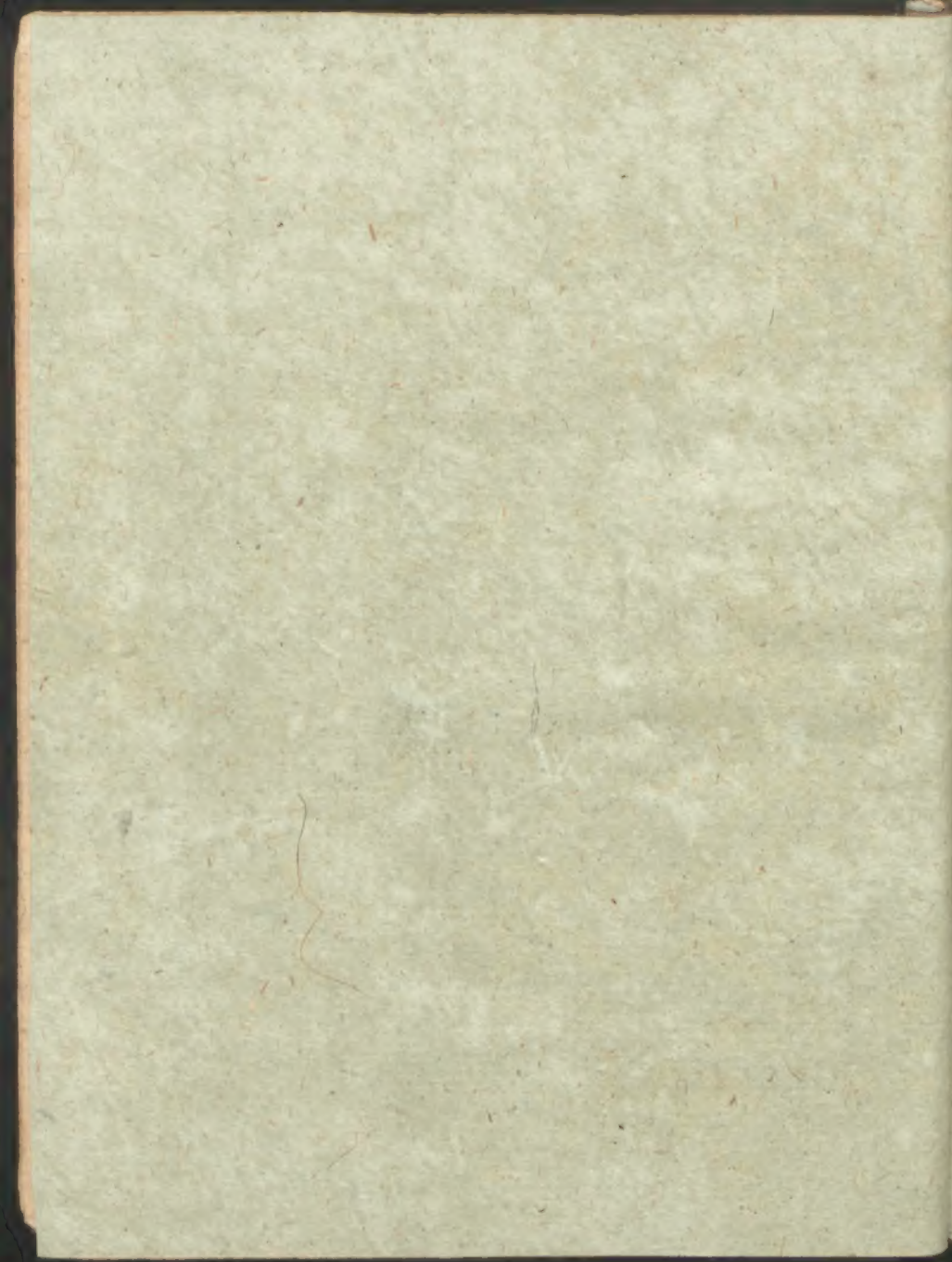
O Strzew ozdoba Krzyżem y złotem/
 Dala mi zrodzenie/ z tym kłopotem/
 Abym Cney Palládzie/ wprzód holdował/
 W tym bron Marsowi y reke podał.
 Wsłuchawšy rady/ to ćwiczenie/
 Przelożyłem nad Muzykę/ pienie.
 Szlachetne zabawy/ y postępki/
 Życie/ czulość/ zdrowie / y czlonki/
 Nauka/ słabo/ prawem ozdoba/
 Rodzonym dawać/ aby podobne
 Po sobie dni/ zostawiać Cnoty/
 Wyraz ozdoby mieli roboty.
 Wiedzieli dwadzieścia z Malżonką żyć/
 Zdielać mie z światą śmierć nie selgując.
 Lat trzy dwadzieścia/ są mi wiecznością/
 Nam wśność to Bogu że y światłością.
 To kiedy czytaš/ rzecz/ litościwy
 Rącz mu być Boże/ niż sprawiedliwy.

1112
22

14506

8142

22

